

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 873: Cần Biết rằng Mọi Pháp đều Là “Nhu”

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 074)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Đương tri pháp pháp giai như】 (Cần biết mọi pháp đều là “Nhu”)

Bốn chữ “Pháp pháp giai như” này, chính là điều mà trong Thiền tông gọi là “Minh tâm kiến tánh”. “Nhu” là gì? “Nhu” chính là tâm tánh. Làm thế nào mới có thể kiến tánh? Vừa rồi đã giảng, tất cả các pháp không gì chẳng phải là tự tánh. Bởi vì khi nói về các pháp là nói đến pháp tướng, mà tướng là do tự tánh biến hiện ra, vậy làm sao lại không phải là tự tánh cơ chứ? Tất cả pháp đều là tự tánh. Tại vì sao chúng ta lại không nhìn ra? Là do tâm chúng ta không sáng tỏ; nếu tâm của quý vị sáng tỏ rồi, quý vị sẽ nhìn thấu được rằng tất cả pháp đều là tự tánh, tất cả pháp không gì là không bình đẳng, “Sanh Phật bình đẳng” (Chúng sanh và Phật bình đẳng); chúng sanh ở đây là chỉ chúng sanh trong chín pháp giới. Không những chúng ta bình đẳng với Phật, mà chúng sanh trong địa ngục A-tỳ cũng bình đẳng với Phật, các loài muỗi kiến, côn trùng cũng bình đẳng với Phật. Tại vì sao? Vì cùng là hình tướng do cùng chung tự tánh biến hiện ra. Cổ đức có câu: “Dĩ kim tác khí, khí khí giai kim” (Lấy vàng làm đồ vật, mọi đồ vật đều là vàng), nó vốn dĩ là bình đẳng. Chúng ta không nhìn thấy được sự bình đẳng này, chính là vì tâm của chúng ta đang mê hoặc điên đảo. Cho nên tu hành không có gì khác, chỉ là “minh tâm” (làm cho tâm sáng tỏ) mà thôi. Tâm vốn dĩ là sáng tỏ, hiện tại lại không sáng tỏ. Vì sao không sáng tỏ? Thế Tôn trong Kinh Hoa Nghiêm đã nói rất rõ ràng: “Chỉ vì vọng tưởng, chấp trước mà chẳng được sáng tỏ (bất minh liễu)”. Vì vậy Thế Tôn mới dạy chúng ta “Vô trụ sanh tâm”; “vô trụ sanh tâm” chính là một phương pháp để đào thải, gạt bỏ đi vọng tưởng và chấp trước, một phương pháp vô cùng xảo diệu. Nếu quý vị từ chỗ này mà thực sự giác ngộ, thực sự hiểu rõ rồi, thì quý vị chứng quả sẽ vô cùng nhanh chóng. Khoảng cách giữa chúng sanh và Phật thực sự chỉ ở trong một niệm, một niệm triệt để chuyển đổi lại thì liền thành Phật. Hiện nay chúng ta đối với đạo lý và chân tướng sự thật này, dường như cũng có đôi chút hiểu

được, tựa như hiểu mà lại chưa hiểu, cảnh giới vẫn chưa chuyển đổi được, quý vị hỏi nguyên nhân do đâu? Là do vẫn chưa thực sự hiểu rõ. Nếu quả thực đã hiểu rõ, làm gì có đạo lý không chuyển đổi!

Ví như ở đây chúng ta có hai đồng, một đồng là đất cát, một đồng là cát vàng và vàng khối; bây giờ bảo quý vị đi chọn một đồng, nếu quý vị nhận biết được, quý vị nhất định sẽ chọn hoàng kim, không lấy đất cát. Quý vị không nhận biết được, thấy đất cát cũng không tệ, màu sắc cũng rất đẹp, quý vị lấy đồng này thì sẽ không lấy hoàng kim nữa. Máu chốt nằm ở chỗ quý vị có thực sự nhận biết được hay không; người thực sự nhận biết thì không ai là không chuyển đổi cả. Vừa chuyển đổi lại, thì lợi ích và công đức vô lượng vô biên, làm gì còn ở trong lục đạo chịu khổ, chịu những tai nạn này nữa, hoàn toàn không còn; vừa chuyển đổi lại, thì trí tuệ, phước đức mọi thứ thay đều viên mãn. Hôm nay quý vị vẫn không chịu chuyển đổi, không có lý do nào khác, chính là vì quý vị vẫn chưa nghe hiểu. Nhớ năm xưa khi tôi vừa mới học Phật, vừa mới tiếp xúc với Phật pháp, được thân cận Chương Gia Đại sư, tôi liền thưa với Đại sư, tôi nói phương pháp tu học của Phật pháp cũng giống như học thuyết của tiên sinh Tôn Trung Sơn đã nói: “Tri nan hành dị” (Biết thì khó, làm thì dễ). Đại sư gật đầu, quả thực là “Tri nan hành dị”. Chỉ cần được chỉ điểm một chút là liền khai ngộ, liền thông suốt. “Tri” (Biết) thì khó! Vì vậy Thích Ca Mâu Ni Phật thị hiện ở thế gian, vì chúng ta giảng kinh thuyết pháp suốt bốn mươi chín năm, quý vị mới biết được là việc “biết” khó đến mức nào! Có người nghe suốt bốn mươi chín năm mà vẫn chưa lĩnh hội được, vẫn chưa hiểu rõ. “Hành” (Làm) thì dễ. Quý vị xem những người niệm Phật, nếu một ngày hoặc đến bảy ngày liền được nhất tâm bất loạn, liền được tự tại vãng sanh, có thể thấy việc này không hề khó! Trong “Tịnh Độ Thánh Hiền Lục”, trong “Vãng Sanh Truyện” chúng ta đã thấy, đích thực có những người niệm Phật chỉ vài ngày là vãng sanh, họ cũng không ốm đau bệnh tật, ra đi vô cùng tiêu sái, vô cùng tự tại. Không hề khó! Khó là ở chỗ “Tri” (Biết). Phải làm cho rõ ràng đạo lý này, làm cho thấu triệt chân tướng sự thật, cái này mới gọi là khó!